

Robert Nisbet

Een aantekening bij Psalm 134

Psalm 134

De laatste rookwolken van het avondoffer hebben zich vermengd met het blauw van de hemel. De pelgrims hebben de laatste tonen van de avondzang horen wegsterven. De wachters gaan hun post betrekken. De vierentwintig Levieten, de drie priesters en de kapitein van de garde die de plicht hebben om van zonsondergang tot zonsopgang over de heilige gebouwen te waken, bevinden zich al op hun post. De menigte verwijderd zich door de poorten, die spoedig gesloten zullen worden om zich tenminste voor velen van hen nooit weer te openen.

Maar zij nemen geen afscheid, voordat zij nog een keer uitdrukking geven aan het godvrezende gevoel dat hun harten vervult. Ze wenden zich naar de wachters op de torens en de muren, en spreken tegen hen in een heilig lied. Het lied bevat een broederlijke vermaning, maar ook een ontroerende bede:

'Kom, loof de HEERE, alle dienaren van de HEERE, u die nacht aan nacht in het huis van de HEERE staat. Hef uw handen op naar het heiligdom en loof de HEERE.

De wachters zijn niet geheel onvoorbereid op dit verzoek en in bewoordingen die over de dichtbevolkte stad naar de eenzame Kidron vallei afdalen en als een engelenzang klinken, beantwoorden zij van hun verheven hoogte de bede die hun dit zegenend vaarwel had toegeroepen:

'De HEERE zegene u uit Sion, Hij Die hemel en aarde gemaakt heeft'.

Bron: De psalmen Davids – C.H. Spurgeon - blz. 403 dl. 5